

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencle v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M, advokátem, sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2024, č. j. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2025, č. j. 20 Ad 20/2024-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádná z účastnic **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Žalovaná jako správní orgán prvního stupně rozhodnutím podle § 56 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, dne 15. 11. 2023 rozhodla o tom, že žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky. Rozhodnutím ze dne 15. 5. 2024 žalovaná na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ČSSZ ze dne 27. 3. 2024 prvostupňové rozhodnutí změnila tak, že žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně.

[2] Proti rozhodnutí žalované o námitkách brojila žalobkyně žalobou.

[3] Městský soud provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 10. 2024, který si za účelem posouzení žaloby vyžádal. Konstatoval, že posudek MPSV splňuje požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů. Z posudku soud seznal, že posudková komise hodnotila veškerou potřebnou zdravotní dokumentaci; žalobkyně neúplnost dokumentace ke dni vydání napadeného rozhodnutí nenapadala. Komise rozhodovala v řádném složení, žalobkyni při jednání vyšetřila. Závěry posudku jsou dle soudu přesvědčivé, celistvé a úplné.

Posudek je v zásadě v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů vypracovanými ve správním řízení.

[4] Námitky žalobkyně uplatněné v žalobě městský soud neshledal důvodnými, povětšinou se s nimi podle soudu vypořádal již posudek MPSV. Posudková komise MPSV se sice nakonec přiklonila k odlišné rozhodující příčině nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně než posuzující lékař v námitkovém řízení, míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ovšem stanovila shodně.

[5] Vadu napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že za rozhodující příčinu zdravotního stavu žalobkyně s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo označeno funkční reziduum po komplexní léčbě karcinomu prsu, městský soud vyhodnotil jako chybu v psaní.

[6] Žalobu městský soud jako nedůvodnou zamítl.

II. Kasační stížnost

[7] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, v níž odkázala na důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Stěžovatelka nejprve shrnula skutkové okolnosti a rekapitulovala své žalobní námitky.

[9] Dle stěžovatelky soud pominul vady, které rozhodnutí žalované vytýkala. Soud pominul rovněž námitky, které stěžovatelka zaslala k posudku MPSV. Stěžovatelka uvedla, že výrok posudku MPSV je neurčitý, neboť uvádí snížení míry pracovní schopnosti „nejméně o 50 %, ale nikoliv více než 69 %“. Napadené rozhodnutí však stanovilo konkrétní míru poklesu na 50 %, rozhodnutí je proto vadné.

[10] Soud rezignoval na úlohu poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům jednotlivců. Své rozhodnutí založil výlučně na závěrech posudku posudkové komise MPSV. Soud neprovedl posouzení, zda je posudek celistvý, přesvědčivý a zda neexistují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by mohla být zpochybněna správnost posudku. Pouze povšechně konstatoval, že nemá důvod o správnosti závěrů pochybovat. Jestliže soud připustil, že komise MPSV se přiklonila k odlišné rozhodující příčině nepříznivého zdravotního stavu, posudek MPSV nemůže být v souladu s dřívějšími závěry, jak uvedl soud. Soud se zabýval pouze podkladovými posudky a nikoli napadeným rozhodnutím žalované. Závěr soudu o správnosti posudku neobstojí.

[11] Soud neprovedl důkaz lékařskou dokumentací, na kterou stěžovatelka odkazovala, a neprovedení důkazu nezdůvodnil. Soud má zkoumat důkazy a listiny, ze kterých by mohly vyplývat pochybnosti o správnosti závěrů posudku.

[12] Nepřípadný je závěr soudu, že uvedení diagnózy karcinomu prsu v rozhodnutí žalované je chybou v psaní. Za chyby v psaní je možné považovat pouze zjevné nesprávnosti, které nevzbuzují pochyby o obsahu a smyslu textu.

[13] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

pokračování

[14] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost je přípustná.

[16] Nejvyšší správní soud se zabýval přijatelností kasační stížnosti, neboť se jedná o věc, o níž u krajských soudů rozhoduje specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.). Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, je namístě ji odmítnout pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Naplnění zákonného hlediska *přesah vlastních zájmů* lze shledat v případě „rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu“. Kasační stížnost je přijatelná v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) soud shledá potřebu učinit judikaturní odklon od dosavadní judikatury; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (srov. usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[17] Takovým pochybením krajského soudu může být i nepřezkoumatelnost jeho rozsudku. Nepřezkoumatelnost je ovšem třeba vykládat jako nemožnost určité rozhodnutí přezkoumat, nikoli jako subjektivní nespokojenost s rozhodnutím či jeho důvody (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS, rozsudky NSS ze dne 15. 11. 2023, č. j. 6 Ads 260/2022-24, ze dne 27. 1. 2023, č. j. 6 Afs 337/2021-40, a mnoho dalších). Nepřezkoumatelnost ve smyslu nemožnosti rozhodnutí přezkoumat Nejvyšší správní soud u rozsudku městského soudu ani u rozhodnutí žalované neshledal. Žalovaná i městský soud dostatečně odůvodnily, proč akceptovaly posudkové závěry o snížení pracovní schopnosti stěžovatelky v míře odpovídající invaliditě druhého stupně.

[18] Judikatura Nejvyššího správního soudu konstantně uvádí, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé zejména na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádné pochyby, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že komise se musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, nebo rozsudek ze dne 19. 6. 2013, č. j. 3 Ads 70/2012-14). Uvedená judikaturní východiska městský soud zohlednil.

[19] Invalidita druhého stupně je dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění vymezena snížením pracovní schopnosti „nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %“. Skutečnost, že posudek MPSV uvádí ve výroku procentuální rozpětí odpovídající invaliditě druhého stupně, nečiní závěr neurčitým. Posudek zároveň výslovně v případě stěžovatelky stanovuje konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti o 50 %. Posudek rovněž vysvětluje,

že předchozí posouzení snížení pracovní schopnosti odpovídající míře invalidity třetího stupně (v letech 2014, 2015, 2016 a 2018) zohledňovalo bezprostřední zdravotní obtíže, nicméně i tak bylo maximalistické.

[20] Formulace městského soudu, že posudková komise MPSV se přiklonila k odlišné rozhodující příčině nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně než posuzující lékař v námitkovém řízení, není přesné. Posudek MPSV označil rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu ve shodě s posudkem IPZS ČSSZ ze dne 27. 3. 2024, zdravotní stav však posudková komise hodnotila podle jiné kapitoly přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Připustila však i možnost takového hodnocení dle kapitoly vyhlášky o posuzování invalidity, které je uvedeno v posudku IPZS ČSSZ ze dne 27. 3. 2024. Posudek IPZS ČSSZ ze dne 27. 3. 2024 i posudek MPSV shodně stanovily rovněž míru poklesu pracovní schopnosti stěžovatelky na 50 %. Rozhodnutí žalované a rozsudek městského soudu stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti stěžovatelky reflektují.

[21] Fragment rozhodnutí žalované, v němž je jako rozhodující příčina nepříznivého zdravotního stavu stěžovatelky s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti uvedeno funkční reziduum po komplexní léčbě rakoviny prsu, městský soud posoudil jako chybu v psaní v souladu s judikaturou (srov. např. rozsudky NSS ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006-123, ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 38/2016-34).

[22] Stěžovatelka namítala, že konstatování úplnosti a přesvědčivosti posudků, resp. správnosti jejich závěrů neobstojí, neodkazovala však na žádné konkrétní skutečnosti či důkazy, které by posudky či jejich závěry zpochybňovaly. Stěžovatelka sice v žalobě odkázala na zdravotní dokumentaci založenou ve správním spise, nijak však neodůvodnila, proč je potřeba provést dokumentaci k důkazu. Lékařskou dokumentaci, na niž stěžovatelka odkazovala, posudek MPSV zohlednil, jak konstatoval i městský soud. Za této situace nepovažuje Nejvyšší správní soud skutečnost, že městský soud neprovedl dokazování lékařskou dokumentací ze spisu a tuto skutečnost v odůvodnění svého rozsudku ani výslovně neodůvodnil, za závažné pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

[23] Judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky obsažené v kasační stížnosti. Městský soud v napadeném rozsudku výklady obsažené v relevantní judikatuře následoval. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení městského soudu, jež by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky. Kasační stížnost proto svým významem nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, protože je ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobkyně v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[25] Nejvyšší správní soud kasační stížnost sice odmítl, na což v rovině náhrady nákladů řízení obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., avšak k odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného přezkumu (usnesení NSS

pokračování

ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, odkazující na usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33). O náhradě nákladů řízení proto Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první a odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná ve věci uspěla, jedná se však o věc důchodového pojištění, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti na základě pravidla úspěchu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2026

JUDr. Filip Dienstbier, Ph. D.
předseda senátu